

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.“

(Židom 13.8)

Obežník

December 1972

Srdečne zdravím všetkých čitateľov v mene Pána Slovom zo Zjavenia 3:8: „*Hľa, dal som pred tebou otvorené dvere, a nikto ich nemôže zavrieť...*“ Toto Slovo sa v priebehu cirkevných dejín vždy znova nanovo splnilo. Muži Boží vyšli a zvestovali Slovo Pána pre ich určený čas. Kdekoľvek Pán otvára dvere, nikto ich nemôže zavrieť. Vďaka môžem podať správu o tom, že je to teraz okolo 40 krajín, v ktorých som smel zvestovať Slovo Božie. Ak by sa ma niekto pýtal, ako sme získali kontakty aby mohli byť tieto cesty umožnené, tak na to je len jedna odpoveď: „*Pán sám otvoril dvere, aby jeho zjavené Slovo pre tento čas mohlo byť kázané až do končín zeme.*“

Cesta do Ázie

My, ako európania si ťažko môžeme predstaviť s akou pozornosťou sledujú kázanie ľudia v Ázii. Človek je prenesený do časov apoštolov, v ktorých si ešte ľudia vzali čas, aby Slovo Pána počuli. Októbrová prednášková cesta ma zaviedla do Indie, Pakistanu, a až k hrebeňom pohoria Himaláje v Kašmíre. V Ázii, kde sú iné svetové náboženstvá vo väčšine, je zvestovanie evanjelia mimoriadne bohaté požehnané. Tu človek nenachádza žiadne národné kresťanstvo, ale malú menšinu pravých kresťanov, ktorí sa v búrkach času osvedčili.

V Madrase prišiel ku mne jeden starší muž a povedal: „*Som vd'ačný, že už pre 400 rokmi prišli prví nemeckí misionári do našej krajiny.*“ Vtedy horel oheň reformácie. Misionári, ktorí ním boli uchopení vyšli do celého sveta. Dnes si však musíme klásť otázku, čo by asi tí Bohom požehnaní muži toho času povedali na to, čo sa dnes v ich mene deje. Vtedy mali odvahu, pre biblickú vieru a evanjelium Ježiša Krista nasadiť svoj život. Cirkevné dejiny svedčia o mučeníkoch, ktorí bol Pánu a Jeho Slovu až do smrti verní. Iste im za to bude podielom koruna života.

Ranení slepotou

V čase reformácie sa všetci, ktorí boli Duchom Božím osvietení, odvrátili preč od Ríma, aby sa Bohu a k Jeho Slovu priblížili. V tomto čase konštatujeme prúdenie opačným

smerom. Človek sa odvracia od Boha a Jeho Slova a otáča sa späť k Rímu. Je nepochopiteľné, že protestantské cirkvi a slobodné zbory sa nechali oslepiť pomínuteľným leskom rímskokatolíckej cirkvi. Úsilie smeruje k sformovaniu jednotnej kresťanskej cirkvi. Téma „*Späť k Biblii*“ už viac nie je aktuálna. Nejde o to, usporiadať sa podľa Slova Božieho, ale nájsť kompromisné riešenie, ktoré je pre všetkých prijateľné.

Na toto mieste je nutné a dôležité, aby sme zmienili proroctvo, ktoré nám a Svojej Cirkvi dal Pán v zbore v Krefelde 1. 1. 1968:

„Hľa, tak hovorí Pán! Môj ľud a moje deti, Hľaďte v túto hodinu, pretože ku vám budem hovoriť, ako som to od vekov činil, v podobenstvách. Dávajte pozor na to, čo tento svet činí. Všímajte si, ako jedna cirkev za druhu zomierajú a jedna za druhou vešajú mŕtve lampy. Ich svetlo vyhaslo. Zoradili sa a putujú do Babylona, krížom krážom skrze temnotu až k pápežskej stolici, aby boli jej svetlom oslepení a jej prepychom zatienení.“

Mohol by byť stav dnešných cirkví popísaný ešte jasnejšie? Nemusia všetci, ktorí sú úprimného srdca uznať, že sa toto proroctvo pred našimi očami naplňuje? Tu neboli oslovené cirkvi, ale zbory, ktorým niekedy horeli lampy a mali svetlo. Ale teraz svetlo vyhaslo. Zjednotili sa a idú spolu skrze temnotu do Babylona a končia pri pápežskej stolici. Odvtedy im už žiara Slávy Božej viacej nesvieti a boli zaslepení pozemským prepychom. Aké strašné je, keď čítame v novinách, že svetoznámy evanjelista je vyznamenaný a poctený katolíckym rádom. Kto ale poznáva znamenia času a rozumie reči Pána? Len tí, čo veria pravde budú nasledovať volaniu Božiemu podľa Zjavenia 18:4: „*A počul som iný hlas z neba, ktorý hovoril: Vyjdite z neho, môj ľude, aby ste sa neúčastnili jeho hriechov a aby ste nedostali z jeho rán.*“

V spojení s vážnym napomenutím práve citovaného Slova Písma, musia byť všetci, ktorí veria pravde, naliehavo povzbudení, aby vyšli z cirkví a zborov. Táto výzva nie je populárna a niektorí ju neporozumejú správne. Ale vyvolení Boží tomu správne porozumejú a budú za túto radu vďační. Držia sa Slova z listu Židom 12:18 – 29. Vo verši 22 – 23 stojí: „*Ale ste pristúpili k vrchu Sionu a k mestu živého Boha, k nebeskému Jeruzalemu a k myriadam anjelov, k slávnostnému zhromaždeniu a k zboru prvorodených, ktorí sú zapísaní v nebesiach...*“

Musíme zo všetkých ľudských cirkví vyjsť von, predtým ako môžeme vyjsť do tej nebeskej. Všetko, čo ľudia vybudovali, sa tak, ako babylonská veža, zrúti. Ako môžu kazatelia a cirkvi v dnešnom čase prehliadať, čo stojí napísané v Zjavení 18:2? „*A skríkol silne, veľkým hlasom a hovoril: Padol, padol veľký Babylon a stal sa bývaniskom démonov a žalárom každého ducha nečistého...*“ V Zjavení 17:5 je toto tajomstvo označené ako: „*Veľký Babylon, Mater smilníc a ohavností zeme.*“

Vo videní, ktoré Duch Boží v spojení s proroctvom ukázal bolo zjavené, ako sa otvorila trhlina, aby mohli ešte niektorí vyjsť z reťazí a okov. Láskavá ruka Pána ich uchopila a zdvihla ich hore. Nech sa to Pánu zaľúbi, nechať lúčom Svojej milosti svietiť tu i tam doprostred cirkví, aby ešte niektorí vyšli von. Teraz, pred koncom tohoto časového obdobia dáva Bôh posledné a vážne varovanie, aby sme my, ako Jeho ľud vyšli von zo všetkého, čo nie je od Neho a s Jeho Slovom nesúhlasí. Len kto je jedno so Slovom Božím, môže byť jedno s Bohom. To je jednota, za ktorú sa modlil Ježiš, ktorá bude pôsobiť skrze Ducha Svätého medzi tými, ktorí veria pravde. Ranení slepotou, idú kazatelia a cirkvi do Svetovej rady cirkví. Ich lampy dávno vyhasli, ale nábožná činnosť zostane zachovaná. Ešte sa síce bude kázať a spievať, ale olej zjavenia Svätého Ducha ku nim viac neplynie. Už sa viac nenechajú Svätým Duchom trestať, nehládia na Boha a Jeho zaslúbenia pre tento čas, ale na to čo sa dá vidieť v tomto svete. Záleží im viac na cti od ľudí, ako na cti od Boha.

Dedičstvo cirkvi

V tomto čase nám musí byť znova postavené pred oči čo Pán skrze Svoje horké utrpenie a zomieranie pre Cirkev získal. Každému čitateľovi je známe, že v Starom Zákone je zaznamenané všetko, čo bolo potrebné pre čas prvej zmluvy. V Novom Zákone nachádzame všetky zaslúbenia a učenia, ktoré sú ustanovené pre Cirkev Novej Zmluvy.

Tu sa jedná o ten najväčší Testament všetkých čias, o to najdôležitejšie dedičstvo, ktoré kto kedy zanechal, pretože sa nejedná o pozemské, pomimuteľné hodnoty, ktoré sú nám ponúkané, ale o večné bohatstvo Božie. Ježiš Kristus prehlásil zmluvu Nového Zákona za právoplatnú v ev. Marka 14:24 slovami: „*Toto je moja tej Novej Zmluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých.*“ Na základe Svätého Písma sme dediči Boží a spoludediči Ježiša Krista.

V Židom 9:16 – 17 stojí: „*Lebo tam, kde je zmluva čiže závet a keď má mať platnosť, je nevyhnutne potrebné, aby bola donesená, to jest zistená smrť toho, kto učinil tú zmluvu čiže závet. Lebo závet je pevná až pri mŕtvych, keďže nemá nikdy moci, kým žije ten, kto učinil závet.*“ Žiadny závet sa nesmie po smrti toho, kto ju zanechal meniť alebo k nej pridávať dodatky. Tu, v našej úvahe sa jedná o všetko obsahujúci, večne platný závet, o Zmluvu Božiu so Svojim ľudom. Nič nesmie byť ku kompletnému Závetu Božiemu pridané, ani nesmie byť z neho nič vynechané. V poslednej kapitole Biblie čítame: „*Lebo ja osvedčujem každému, kto čuje slová proroctva tejto knihy, že keby niekto pridal k tomu, na toho Bôh pridá rán, napísaných v tejto knihe; a keby niekto odňal zo slov knihy tohoto proroctva, tomu odníme Bôh jeho diel z knihy života a z toho svätého mesta a z toho, čo je napísané v tejto knihe.*“

Jeruzalem alebo Rím

Musíme poznať, kde započalo zjavenie vôle a Slovo Božích. Praví proroci a apoštolovia Pána neprišli z Ríma, nie, Slovo Pána vyšlo z Jeruzalema a poučenie z hory Sion (Izaiáš 2:3). Ježiš sám povedal Svojim učeníkom: „...*vy buďte v meste Jeruzaleme...*“ Taktiež dnes je nutné, aby sme sa znova obrátili späť k čistému evanjeliu, ktoré zvestovali apoštolí. Sám Pavol šiel, podľa Galatským 2, na základe Božieho zjavenia do Jeruzalema, aby zistil, či Jeho práca medzi pohanmi nie je márna. Každý človek, ktorý sa cíti byť povoláný ku kazateľskej službe, musí byť pripravený, tak ako Pavol, porovnať svoje zvestovanie s učením apoštolov. V Galatským 1:8 vyslovuje pre seba a pre všetkých zvestovateľov najväčšie napomenutie: „*Ale aj keby sme vám my, alebo anjel z neba zvestoval iné ako to, čo sme vám zvestovali, nech je prekliaty!*“ Takýto výrok nesmie nikto brať zľahka. Evanjelium Ježiša Krista bolo Pavlovi a všetkým apoštolom podielom skrze Božské zjavenie, a musí zostať zachované v takom stave, v akom ho Bôh daroval, pretože pred Ním platí len to, čo je učené a kázané podľa Jeho Slova. Kresťan má povinnosť každé kázanie porovnať s Svätým Písmom. Všetko, čo nesúhlasí s učením apoštolov a prorokov, nie je Božieho pôvodu. V Efezským 2:20 čítame: „...*vybudovaní na základe apoštolov a prorokov, kde je uholným kameňom sám Ježiš Kristus...*“

Biblická viera

Nejde len o to, niečomu veriť, ale o to aby naša viera bola biblicky založená. Nielen nejaká viera, ale len biblická viera spasí. V ev. Jána 7:38 hovorí Ježiš: „*Kto verí vo mňa, ako hovorí Písmo...*“ Nie kto vo mňa verí, ako chce, alebo ako sa nazdáva, ale: „*Kto verí vo mňa, ako hovorí Písmo...*“ Taktiež sa musíme obrátiť späť k pôvodnému zvestovaniu večne platného evanjelia, ktoré vyšlo z Jeruzalema. V posledných storočiach bol stredobod presunutý do Ríma. Základ už viac nestál v učení apoštolov. Zrazu sme tu mali „*svätých ako prímluvcov*“, „*očistec*“ a „*modlitby za mŕtvych*“. Ľudia boli o pravú vieru a Božské zjavenie Ježiša Krista olúpení a na ich miesto vstúpili povery a ľudské ustanovenia. Z pôvodnej, jednoduchej bohoslužby sa stala modloslužba.

V pôvodnom kresťanstve nebol žiadny rozdiel medzi laikmi a duchovnými. Všetci ľudia si boli rovní pred Bohom. Bola len spoločná cirkev živého Boha, ktorú nájdeme popísanú v 1. Petrovej 2:9: „*Ale vy ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud, určený byť Božím vlastníctvom...*“ Každý slúžil darom, ktorý od Boha dostal na budovanie spoločnej Cirkvi. Podľa Efezským 4:11 nasadil Bôh do cirkvi apoštolov, prorokov, evanjelistov, pastierov a učiteľov. Tento biblický vzor obstál len tak dlho, kým bol Kristus uznávaný ako Hlava Cirkvi, podľa Kolosenským 1:18.

Petrova legenda

Prví kresťania nemali žiadneho iného vodcu okrem Krista. Petra radi označujú za prvého pápeža a nasledovníkov Petra ako zástupcov Krista, ale také pojmy boli prvým kresťanom cudzie. Že bol Peter v Ríme zostane legendou. Každý z nás si vie predstaviť, že cesta Petra do vtedajšieho hlavného mesta rímskej ríše by bola senzáciou. Misijné cesty Pavla a Petra sú v Svätom Písme podrobne popísané (Skutky apoštolov 8 a 10). Žiadny známy autentický nezaujatý popis cirkevných dejín nepotvrďuje prebývanie Petra v Ríme. Ani Polykarp, Ireneus, ani nikto z apoštolských otcov v prvom a druhom storočí nepodávajú správu o pôsobení Petra v Ríme. Táto myšlienka bola iba veľmi vítaná, aby mohla byť vykonávaná moc nad kresťanským svetom. Človek si chcel autoritu Petra, ktorá sa jemu stala od Pána podielom v Jeruzaleme, urobiť vplyvnou v Ríme.

Možno by mali tí, ktorí radšej veria legende ako pravde zamyslieť nad tým, prečo Pavol vo svojich listoch, ktoré písal z Ríma, Petra ani jeden jediný raz nezmiene. Ani v listoch adresovaných cirkvi v Ríme nenachádzame žiadnu zmienku o Petrovi, i keď jeho prítomnosť v Antiochii zmieňuje v Galatským 2:11. Zo stretnutia, ktoré mali Pavol a Barnabáš s apoštolmi, jednoznačne vyplýva, kto mal konať službu medzi pohanmi a kto medzi Židmi. Citujem z Galatským 2:7: „...ale naopak, vidiac, že som poverený evanjeliom u neobriezky ako Peter u obriezky, lebo ten, ktorý pôsobil Petrom čo do apoštolstva medzi obriezku, pôsobil aj mnou čo do pohanov...“ Ďalej píše Pavol vo verši 9: „...a poznajúc milosť, ktorá mi je daná, Jakob, Kéfaš a Ján, ktorí sú považovaní za stĺpy, podali mne i Barnabášovi pravice spoločenstva, aby sme my pracovali medzi pohanmi a oni medzi ľudom obriezky.“. Tieto Slová Svätého Písma vyvracajú každú špekuláciu. Veríme napísanému Slovu Božiemu. Komu také biblické dôkazy nestačia, môže ďalej veriť legende. Tí, čo veria pravde sa však držia Slova, ktoré Peter sám povedal: „Lebo sme neišli za chytrácky vymyslenými bájkami...“ Neveríme legende o Petrovi, ale tomu, čo Peter a apoštolovia kázali.

Proroctvo Charles Price z roka 1916

Takmer v rovnakom čase, ako požehnaný Boží muž Charles Price opustil misijné pole a odišiel domov, vyšiel brat Branham na základe svojho Božieho poverenia. Medzinárodný prezident „Obchodníkov plného evanjelia“ Demas Shakarian z USA sa úzko priatelil s bratom Price a taktiež s bratom Branhamom. O oboch svedčil ako Bôh každého z nich zvláštnym spôsobom použil. Mne sa tu jedná o proroctvo brata Price, ktoré sa naplnilo v službe brata Branhama skrze otvorenie pečatí.

„Plné uskutočnenie Spasenia skrze Krista nastane. Je to skryté tajomstvo, ktoré môže byť porozumené len skrze zjavenie Svätého Ducha. Svätý Duch to tým, ktorí túžia po láske

a svätosti, zjaví. Záver diela Spásy je v pečatiach. Akonáhle Duch Boží pečať za pečaťou otvorí, bude celý spásny plán podrobne zjavený. V otvorení tajomstiev Spásy v Kristu sa rozvinie tajná múdrosť Božia. Vážne hľadajúcim budú čerstvé veci nanovo prístupné a zjavené. Za týmto účelom bude truhla Zmluvy v nebi pred koncom tohoto časového obdobia otvorená. Táto pečať živého svedectva, ktorá sa v nej nachádza bude uvoľnená. Nebeská truhla Zmluvy bude v strede panensky čistej Cirkvi prítomná a ovplyvní jej život. Tam, kde sa nachádza Telo Krista, musí byť taktiež truhla Zmluvy. Otvorením živých svedectiev, ktoré sa v truhle Zmluvy nachádzajú, začína mocné zvestovanie týchto svedectiev, ako zvuk mocnej trúby medzi národmi. Skrze autoritu, ktorú Kristus dá, má byť ukončená každá vzdorovitosť v pravej Cirkvi tých z Boha narodených. Podľa Jeho rozhodnutia nastane skutočné zapečatenie Tela Kristovho. Plná moc Jeho mena im bude podielom, aby mohli vykonávať obdržanú úlohu. Toto „Nové“ sa od všetkého, čo patrí k Babylonu, oddelí. Vyvolanie a príprava tejto panenskej cirkvi sa stane nenápadným a skrytým spôsobom. Ako bol Dávid vyvolený skrze službu prorokov Pána, tak bude menšina privedená k plnej zrelosti.“

Mnoho verných Božích mužov túžilo po tom, počuť to, čo sme my počuli skrze otvorenie a zjavenie pečatí. Sme plní radostí a presvedčenia, pretože Bôh nám bol milostivý.

V Jeho poverení

Bro. Frank

Kontakt

Slobodná Ľudová Misia

I. Krasku 18, 91705 Trnava

internet: www.misia.sk

email: info@misia.sk

telefón

Orange: 0905 414 701

Pevná linka: 033 5342 991